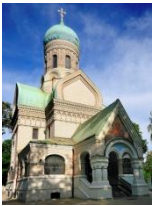

Nabożeństwa w naszej parafii, Styczeń 2015

01.01 czwartek	Święta Liturgia	godz. 10 ⁰⁰
03.01 sobota	Wsienoszczojne Bdienije	godz. 17 ⁰⁰
04.01 niedziela	Niedziela XXX po Pięćdziesiątnicy. Święta Liturgia	godz. 8 ³⁰ ,10 ⁰⁰
05.01 poniedziałek	Wigilia Święta Objawienia Pańskiego. Wsienoszczojne Bdienije <i>(wg kalendarza gregoriańskiego)</i>	godz. 17 ⁰⁰
06.01 wtorek	Święto Objawienia Pańskiego. Chrzest Pana naszego Jezusa Chrystusa. (wg kalendarza gregoriańskiego) Wigilia święta Narodzenia Chrystusa Wsienoszczojne Bdienije	godz. 9 ⁰⁰ godz. 16 ⁰⁰
07.01 środa	ŚWIĘTO NARODZENIA CHRYSYDUSA Święta Liturgia	godz. 9 ⁰⁰
08.01 czwartek	Sobór Najświętszej Bogurodzicy Święta Liturgia.	godz. 9 ⁰⁰
10.01 sobota	Wsienoszczojne Bdienije	godz. 17 ⁰⁰
11.01 niedziela	Niedziela XXXI po Pięćdziesiątnicy. Święta Liturgia.	godz. 8 ³⁰ ,10 ⁰⁰
13.01 wtorek	Wsienoszczojne Bdienije	godz. 17 ⁰⁰
14.01 środa	Święto Obrzezania Pańskiego. Św. Bazylego Wielkiego. Święta Liturgia	godz. 9 ⁰⁰
17.01 sobota	Wsienoszczojne Bdienije	godz. 17 ⁰⁰
18.01 niedziela	Niedziela XXXII po Pięćdziesiątnicy. Święta Liturgia. Wigilia Święta Objawienia Pańskiego. Wsienoszczojne Bdienije	godz. 8 ³⁰ ,10 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
19.01 poniedziałek	Święto Objawienia Pańskiego. Chrzest Pana naszego Jezusa Chrystusa. Liturgia Św. Bazylego Wielkiego	godz. 9 ⁰⁰
21.01 środa	Święta Liturgia Spotkanie Seniorów	godz. 9 ⁰⁰
24.01 sobota	Wsienoszczojne Bdienije	godz. 17 ⁰⁰
25.01 niedziela	Niedziela XXXIII po Pięćdziesiątnicy. Święta Liturgia. Dzień imienin Jego Eminencji Wielce Błogosławionego SAWY Metropolity Warszawskiego i całej Polski	godz. 10 ⁰⁰
28.01 środa	Święta Liturgia i wspomnienie zmarłych	godz. 9 ⁰⁰
31.01 sobota	Wsienoszczojne Bdienije	godz. 17 ⁰⁰

W Naszej Parafii

Parafia Prawosławna św. Jana Klimaka w Warszawie, 1 stycznia 2015, nr 1(69)

Крещение Господа Бога и Спаса нашего Иисуса Христа – Святое Богоявление

Тропарь, гл. 1

Во Иордане крещающуся Тебе, Господи, Троическое явися поклонение:
Родителей бо глас свидетельствоваше Тебе, возлюбленного Тя Сына именуя, и Дух,
в виде голубине, извествоваше словесе утверждение. Явлейся, Христе Боже, и мир
просвещей, слава Тебе.

Кондак, гл. 4

Явился еси днесь вселенней, и свет Твой, Господи, знаменася на нас, в разуме
поющих Тя: пришел еси и явился еси, Свет неприступный.

Величание

Величаем Тя, Живодавче Христе, нас ради ныне плотию крестившагося
от Иоанна в водах Иорданских.

Jesteśmy w świątyni (3)

cd. z grudnia 2014r.

... Słowa *Dwieri, dwieri!* przed intonowaniem Symbolu Wiary (*Wieruju*) w dawnych czasach kierowane były do straży świątyni, aby nie wpuszczała pogan ani katechumenów (*ohłaszennych*) – tj. osób dopiero zamierzających przyjąć chrzest – podczas misterium Św. Eucharystii. Obecnie słowa te przypominają nam, abyśmy strzegli drzwi naszego serca przed zakusami grzechu. Słowa *Premudrostiju vonniem* – „wysłuchajmy się w Mądrość” (Bożą) wzywają nas do uważnego słuchania nauk Kościoła Prawosławnego, wyłożonych w Symbolu Wiary (dogmaty). Symbol Wiary odmawiają (śpiewając) wszyscy wierni, na początku składając znak krzyża.

Gdy kapłan wygłasza słowa *Priimitie, jaditie...* i *Pijtie ot niej a wsi*, należy złożyć pokłon do pasa. W tym momencie przypominana jest Ostatnia Wieczerza Chrystusa z apostołami. Podczas sprawowania samego misterium Św. Eucharystii – gdy chleb i wino stają się Ciałem i Krwią Zbawiciela i składana jest bezkrwawa Ofiara za żywych i zmarłych modlić się należy w szczególnym skupieniu; na zakończenie hymnu *Tiebie pojem (Te Deum laudamus)* składamy przy słowach *I molim Ti sia, Boże nasz* głęboki pokłon do ziemi, w hołdzie dla Ciała i Krwi Chrystusa. Doniosłość owej chwili jest tak wielka, że nie może się z nią równać żadna inna w naszym życiu: ta święta chwila zawiera w sobie nasze zbawienie i całą miłość Bożą do rodu ludzkiego, przez którą Bóg przyjął ciało człowieka.

Podczas śpiewania *Dostojno jest'* lub innej pieśni gloryfikującej Bogurodzicę (tzw. *zadostojnik*) kapłan modli się za żywych i zmarłych, wymieniając ich imiona – w szczególności tych, w intencji których odprawiana jest św. Liturgia. Wówczas też wierni powinni pomodlić się za swoich bliskich, żywych i umarłych, wymieniając przy tym imię każdego z nich. Po hymnie *Dostojno jest'* (lub po odśpiewaniu *zadostojnika* – składa się również pokłon do ziemi. Na słowa *I wsiech, i wsia* – odpowiadamy pokłonem do pasa.

Przy pierwszych słowach modlitwy *Otcze nasz* żegnamy się znakiem krzyża i składamy niski pokłon.

Gdy kapłan wygłasza słowa *Swiataja swiatym*, wówczas wierni składają pokłon do ziemi, by uczcić podniesienie symbolicznego Baranka przed Jego rozdzieleniem na części. W tym momencie należy sobie przypomnieć Ostatnią Wieczerzę i ostatnią rozmowę Pana Jezusa z Jego uczniami, powrócić myślą i sercem do Jego męczarni na krzyżu, Jego śmierci i złożenia do grobu.

Po otwarciu królewskich wrót i wyniesieniu Świętych Darów (Św. Eucharystii), które jest równoznaczne objawieniu się Zbawiciela po Jego

Zmartwychwstaniu, na wezwanie kapłana *So strachom Bożjim pristupitie!* – składamy niski pokłon.

Przystępując zaś do Przenajświętszego Sakramentu Ciała i Krwi Pańskiej, gdy kapłan odmówi modlitwy przed komunią, należy złożyć niski pokłon i, krzyżując ręce na piersi, zbliżyć się do ołtarza. W tym momencie nie czynimy znaku krzyża – a to dlatego, żeby nie dotknąć niechcący Kielicha, którego Święta Zawartość mogłaby zostać przelana. Skrzyżowane ręce zastępują w tym wypadku znak krzyża, przypominając zarazem o zbawieniu przez Krzyż Chrystusowy, z którym łączymy się w Eucharystii. Z bojaźnią Bożą i nabożeństwem, wymawiając swoje imię, podchodzimy do Kielicha, a przyjąwszy już Najświętszy Sakrament, całujemy jego podstawę, wyobrażając sobie, iż jest to przebity włócznią bok Pana Jezusa. Oddalamy się w skupieniu, bez znaków krzyża i pokłonów, aż do wypicia czarki gorącej wody i zjedzenia cząsteczek chleba. Z najwyższą wdzięcznością składamy dzięki Panu Bogu za ogrom Jego miłosierdzia, za łaskę Komunii Świętej: *Slawa Tiebie, Boże! Slawa Tiebie, Boże! Slawa Tiebie, Boże!...* W tym dniu, gdy przyjęliśmy Sakrament, nie klękamy i nie składamy pokłonów do ziemi, aż do wieczora. Osoby, które tego dnia nie przystępują do Komunii, powinny w czasie udzielania Sakramentu zachować milczenie i nabożne skupienie, nie rozpraszać się i, w szczególności nie opuszczać w tym czasie świątyni, by nie obrażać Boga i ludzi podczas trwania misterium Ciała i Krwi Pańskiej.

Ostatnie w Liturgii podniesienie Kielicha ze Świętymi Darami symbolizuje Wniebowstąpienie Pana naszego Jezusa Chrystusa. Przy słowach kapłana *Wsiehda, nynie i prisno i wo wieki wiekow* składany jest znak krzyża i niski pokłon. Wierni, którzy przyjęli Komunię, składają pokłon do pasa. Wszyscy, również ci spośród nich, którzy dopiero czekają na wypicie gorącej wody po spożyciu Ciała i Krwi Pańskiej, powinni w tym momencie zwrócić twarz w stronę ołtarza, by wyrazić uwielbienie dla najwyższej Świętości.

Antidor (słowo to po grecku znaczy „zamiast Daru”) – cząstki prosfory, pozostałe po wyjęciu z niej części najważniejszej – Baranka (*Ahnca*) dzieli się pomiędzy obecnych na Liturgii, ale nie przystępujących do Eucharystii – aby i oni mogli uczestniczyć w spożywaniu poświęconego chleba. Cerkiew naucza, że również *antidor* powinien być przyjmowany na czczo (o czym wiele osób, niestety, nie wie lub zapomina). Należy go spożywać z namaszczeniem, zważając, by nie uronić ani okruszynki. Ludzie pobożni krzyżują przy tym ręce na piersi, jak przy Komunii – prawą na lewej – i całują dłoń kapłana, jeśli to on rozdaje cząstki chleba ofiarnego.